

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 12C/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113231533
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Oros Nemešová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7113231533.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Lýdiou Oros Nemešovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., E. XX/X, zastúpená JUDr. Milanom Slobodníkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o zaplatenie 1.334,30 Eur so príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 14.11.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 1.334,30 Eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie odo dňa 21.12.2010 do 10.9.2013 vo výške 94,72 Eur a s 8,50 % úrokom ročne zo sumy 1.334,30 Eur odo dňa 11.9.2013 do zaplatenia.

1.2 Zároveň žalobca žiadal súd, aby zaviazal žalovanú k povinnosti nahradiť mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu a v trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca odôvodnil žalobu najmä tými skutkovými tvrdeniami, že je aktívne legitimovaný v spore na základe uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom, ktorou bola na neho ako postupníka postúpená pohľadávka voči žalovanej. Ďalej uviedol, že dňa 30.6.2005 uzatvorila žalovaná s jeho právnym predchodcom Zmluvu č. 179313954, na základe ktorej žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.659,70 Eur, ktoré sa zaviazala žalovaná uhrádzať v mesačných splátkach po 24,26 Eur, a to vždy k 20 dňu v mesiaci. Ku dňu postúpenia jeho pohľadávka vo výške 2.782,47 Eur pozostávala z istiny 2.491,29 Eur, úroku z omeškania vo výške 291,18 Eur. Uviedol, že v konaní si uplatňuje splátky úveru splatné odo dňa 20.12.2010 do 20.6.2015 v počte 55 a celkovej výške 1.334,30 Eur, pričom splátky splatné odo dňa 20.9.2013 do 20.6.2015 sa stali splatnými dňa 10.9.2023, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

3. Okresný súd Košice I svojím uznesením zo dňa 17.12.2014 vydaným pod č.k. 12C/54/2014 - 57 ustanovil žalovanej opatrovníka v súlade s ust. § 29 vtedy platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku a rozsudkom zo dňa 12.6.2015 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.334,30 Eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 10.9.2013 vo výške 94,72 Eur, 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.334,30 Eur odo dňa 11.9.2013 až do zaplatenia a zaviazal žalovanú

k povinnosti nahradit' žalobcovi trovy konania v sume 80,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 285,74 Eur.

4. Dňa 6.5.2016 bolo súdu doručené odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12.6.2015, v ktorom namietala, že v konaní jej bol ustanovený opatrovník, hoc jej pobyt musel byť súdu známy. Zároveň namietala, že súd nesprávne právne posúdil vec, vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu, namietala absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a tiež namietala, že súd nedostatočne skúmal otázku vyhlásenej predčasnej splatnosti nie bankou, ale nebankovým subjektom. Žalovaná argumentovala, že postúpenie pohľadávky banky je možné len po vyhlásení predčasnej splatnosti celého úveru. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti je možné bankou postúpiť len zročné splátky, nie tie ktoré nie sú splatné a už vôbec nie celý úver. Má za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a žalobca nemôže byť v spore aktívne vecne legitímovaný.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.2.2023. Vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že žalovaná podľa neho v odvolaní uviedla len všeobecné námietky bez konkrétneho odôvodnenia. Tieto podľa žalobcu treba považovať za novoty v odvolacom konaní.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 6.4.2023 k podaniu žalobcu uviedla, že odvolanie podávala za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý pojem novoty v odvolacom konaní nepoznal. Konštatovala, že v danom prípade súčasnej úprave tohto inštitútu (ust. § 366 Civilného sporového poriadku) sa približovala úprava v ust. § 205a Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (ust. § 205a od. 1 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku). Argumentovala, že keďže jej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom odňal možnosť konať pred súdom, je nepochybné, že v tomto konaní nemohla bez svojej viny uvádzať žiadne skutočnosti ani predkladať alebo označovať akékoľvek dôkazy.

7. Opatrením predsedu súdu zo dňa 3.10.2022 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 34C z dôvodu, že sudca Mgr. Miloš Greguš, ktorý vyhlásil rozsudok dňa 12.6.2015 bol v čase vydaného opatrenia sudcom Krajského súdu v Košiciach.

8. Krajský súd v Košiciach svojim uznesením zo dňa 31.5.2023 vydaným pod sp.zn. 2Co/84/2023 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že žalovanej ustanovil opatrovníka na zastupovanie v konaní, aj keď žalovaná uviedla adresu, na ktorej sa zdržiava, a aj keď osoba blízka žalovanej (matka) komunikovala so súdom. Týmto postupom odňal žalovanej možnosť konať pred súdom. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť opätovne posúdiť nárok žalobcu, vziať do úvahy obranu žalovanej, ktorú vzniesla v odvolaní, vec opäť rozhodnúť a riadne a presvedčivo odôvodniť.

9. Po vrátení veci Krajský súdom v Košiciach súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v smere naznačenom odvolacím súdom, nakoľko súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu tak pri posudzovaní otázok hmotného práva, ako aj pri aplikácii procesných predpisov a vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to Zmluvou o splátkovom úvere č. 0179313954, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2009, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2013, pokusom o zmier zo dňa 22.8.2013 a zistil tento skutkový stav veci:

10. Žalovaná dňa 30.6.2005 uzavrela s právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0179313954, na základe ktorej bol žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 24,26 Eur (731,- Sk), a to vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20.7.2005 a konečná splatnosť úveru bola zmluvnými stranami dojednaná na deň 20.6.2015. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 10,60 %, poplatok za správu úveru vo výške 16,60 Eur (50,- Sk) a spracovateľský poplatok vo výške 33,19 Eur (1.000,- Sk).

11.1 Dňa 4.11.2009 došlo medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE, na základe ktorej bola pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu.

11.2 Listom zo dňa 20.11.2009 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že došlo k postúpeniu jeho pohľadávky na žalobcu. Podľa priloženej tabuľky žalobcom zostatok pohľadávky predstavoval sumu 2.782,47 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.491,29 Eur a úroku vo výške 291,18 Eur.

12. Listom zo dňa 22.8.2013 upovedomil žalobca žalovanú, že ku dňu 22.8.2013 pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a zároveň žalovanú vyzval na úhradu jej záväzku vo výške 2.782,47 Eur.

13. Nie je v spore sporné uzavretie zmluvy o splátkovom úvere č. 0179313954, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý právnym predchodcom žalobcu úver vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala platiť v mesačných splátkach vo výške 24,26 Eur (731,- Sk) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a ani nie je sporné uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom. Strany sporu spornou učinili otázku aktívnej legitímácie žalobcu, otázku účinného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a otázku premlčania nároku žalobcu.

14. Žalobca prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 23.10.2023 v celom rozsahu poukázal na predložené listinné dôkazy a žiadal súd, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu. Po predbežnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie v súlade s ust. § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku zástupca žalobcu požiadal súd o možnosť písomne sa vyjadriť k aktívnej vecnej legitímácii a navrhol súdu, aby mu poskytol lehotu na predloženie dôkazov, pretože sa jedná o spor, kedy žaloba bola podaná takmer pred desiatimi rokmi a aktívna vecná legitímácia sa posudzovala iným spôsobom v zmysle judikatúry súdov v roku 2014 a v súčasnosti. V intenciách uvedeného zástupca žalobcu požiadal súd aj o možnosť predložiť aktuálnu súdnu judikatúru v období postúpenia pohľadávky, t.j. v roku 2009.

15. Žalovaná zotrvala na svojej skutkovej a právnej argumentácii. Opakovane namietala aktívnu legitímáciu žalobcu v spore, neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, účinné zosplatenie úveru žalobcom. Poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaného dňa 16.7.2019 pod sp.zn. 1Cdo234/2018.

16. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právnu argumentáciu strán sporu, vykonal dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a vec právne posúdil nasledovne:

17. Podľa ust. § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa ust. § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

19. Podľa ust. § 470 ods. 3 Civilného sporového poriadku na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

20. Podľa ust. § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

21. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

22. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa ust. § 525 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa ust. § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

26. Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

27. Podľa ust. § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

28. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

29. Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

30. Podľa ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

31. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

32. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

35. Podľa ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného v čase postúpenia pohľadávky ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom do 30.11.2009 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

40. V prejednávanom spore je nepochybné, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou.

41. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník vo svojom ust. § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Základnou a zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom spore vyriešiť, je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Žalobca v konaní tvrdí, že je aktívne legitimovanou stranou v spore.

43. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009). Preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitimáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi; je potrebné preukázanie platného postúpenia pohľadávky. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky. To však platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda presnejšie vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky na jednej strane a dlžníkom na strane druhej, nie vo vzťahu k súdu. V tomto smere nastal odklon súdnej praxe od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Tento odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie

dlužníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 3.7.2012 sp. zn. IV. ÚS337/2012-19.

44. Na tomto mieste je nevyhnutné konštatovať, že pre platné postúpenie pohľadávky banky platia predpoklady ustanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorých splnenie preukazuje v danom konaní žalobca Jeho zaťažuje povinnosť preukázať, že je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý platne nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa žalovanej - Slovenskej sporiteľne a.s..

45. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

46. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

47. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej príhode je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomínať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené / zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

48. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (vid' rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2017 a sp.zn. 7Cdo/26/2017).

49. Z obsahu spisu je zrejmé, že splátkový úver vo výške 1.659,70 Eur poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30.6.2005. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňom 20.6.2015. Žalovaná porušila svoju povinnosť a splátky nespĺcala. Pre prípad takéhoto porušenia zmluvy bola banka v zmysle čl. 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere

alebo od nej odstúpiť, započítať pohľadávku z úveru voči pohľadávke klienta voči banke alebo zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku postúpila žalobcovi zmluvou o postúpení zo dňa 4.11.2009. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že až následne po tom, čo žalobcovi bola postúpená pohľadávka, žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 22.8.2013.

50. Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu doslova uvádza, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Ak nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, príp. zmluvný vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanej nezankol výpovedou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej, nebolo možné v čase postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy pôvodným veriteľom urobiť záver o tom, že celý úver s úrokmi sa stal splatným. Splatnými do tejto doby mohli byť len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom je tak v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a teda v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Uvedené konštatovanie o neplatnosti zmluvy o postúpení sa vzťahuje aj na tú jej časť, ktorou boli postúpené pohľadávky splatné pred uzavretím zmluvy o postúpení a to z dôvodu, že nebolo preukázané splnenie podmienok predpokladaných ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách na vznik oprávnenia banky postúpiť jej pohľadávku a to písomná výzva banky a nepretržité omeškanie splnením dlhu dlhšie ako 90 kalendárnych dní (pri splátkach, ktorých splatnosť nastala v lehote kratšej ako 90 dní pred postúpením). Z uvedených dôvodov tak ani žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy uspokojenie žalovanej pohľadávky.

51. Vzhľadom na uvedené, kedy nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. na žalobcu v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitimáciu žalobcu, súd prvej inštancie musel žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

52.1 Súd na okraj zároveň uvádza, že ak by aj žalobca preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, t.j. že žalovanej bola doručená písomná výzva banky, že je v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, pohľadávka žalobcu by bola napriek tomu premlčaná.

52.2 K postúpeniu pohľadávky voči žalovanej došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE uzatvorenej dňa 4.11.2009. Žalovaná by mala byť pred postúpením pohľadávky v omeškaní nepretržite 90 dní, t.j. v omeškaní by mala byť od 6.8.2009. Hypoteticky by pred uvedeným dátumom malo dôjsť aj k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

53.1 V ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného; podľa vety prvej ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (ust. § 101 Občianskeho zákonníka); podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (ust. § 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú toto právo využíva. Ak teda veriteľ právo na zosplatenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

53.2 Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ust. § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám; strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie

kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

53.3 Žalobca, ako veriteľ mal právo ešte pred postúpením pohľadávky vyhlásiť celý úver splatným s poukazom na ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka účinného v čase postúpenia pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak by všeobecná premlčacia doba začala plynúť od augusta 2009 uplynula by v auguste 2013. Žaloba bola však na súde podaná až dňa 14.11.2013.

54. Nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, súd návrh žalobcu bez vykonania ďalšieho dokazovania zamietol v celom rozsahu.

55. Podľa čl. 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

56. Podľa čl. 9 Základných princípov Civilného sporového poriadku strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

57. Podľa ust. § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

58. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré museli byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia o tom, že s žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať, uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

59. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu (ust. § 191 Civilného sporového poriadku). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, sp. zn. 3 Cdo 204/2009).

60. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, je potrebné rozumieť výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov nevyplynuli ani inak v konaní nevyšli najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov popr. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 185 až 194 Civilného sporového poriadku (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp.zn. 21Cdo 65/2000).

61. V tejto súvislosti súd konštatuje, že vierohodnosť poznatkov získaných vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda i jeho význam z hľadiska pravdivosti alebo nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane a jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním ostatných dôkazov.

62. Žalobca navrhol v konaní vykonať dôkaz k aktívnej vecnej legitímácii predložením judikatúry súdov v roku 2014 a v období postúpenia pohľadávky t.j. v roku 2009. Súd však tento návrh na vykonanie

dokazovania zamietol z dôvodu nadbytočnosti a nehospodárnosti. O námietke týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie vedel žalobca už z podaného odvolania žalovanou zo dňa 5.5.2015, ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.5.2023. Súd v tomto konaní vykonal dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu a tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil. Iné dôkazy súd v spore nevykonal a návrhy na vykonanie ďalšieho dokazovania zamietol, pretože vzhľadom k právnemu posúdeniu sporu by vykonanie ďalšieho dokazovania bolo v rozpore s ustanovením čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku (súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným preťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb).

63. Žalobca chcel súdu predložiť súdnu judikatúru, ktorá bola aktuálna v období postúpenia pohľadávky v prospech žalobcu v roku 2009. Súd zdôrazňuje, že právna kvalifikácia uplatneného nároku je vecou súdu v zmysle zásady „iura novit curia“ (súd pozná právo). Súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou uplatnenou stranou sporu. Strany sporu nie sú povinné totiž uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovie. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu, a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

64. Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriadiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.9.2010 sp. zn. 5Cdo 196/2009).

65. Vzhľadom na uvedené súd pojednávanie neodročil z dôvodu poskytnutia lehoty žalobcovi na predloženie judikatúry podporujúcej ním navrhované právne posúdenie aktívnej legitímácie a podmienok postúpenia pohľadávky.

66. Podľa ust. § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

XX. Podľa ust. § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Podľa ust. § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

70. Vzhľadom k uvedenému súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom konkrétna výška trov tohto konania bude predmetom samostatného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).